

modi monstrum. Briet. ann. v. c. 498. Sil. Ital. 6. à v. 151. depingit.

Sil. Ital. Horror mente redit monstrum exitiabile, & irà Telluris genitum, cui par vix viderat atas Ulla virum, serpens centum porrectus in ulnas. Idem refert Zonaras, Annal. Tom. 2. & Aul. Gell. 6. cap. 3. Plin. 8. cap. 14. Pel- lis ejus (inquit) maxillaque usque ad bellum Numantinum duravere in templo. Suffragatur Valer. Maxim. 1. cap. 8. in Extern. n. 19. & Orosius, 4. cap. 8. quem sequitur Ma- jol. Tom. 1. Colloq. 8. Hac die contigit mors C. Marij. Plutarch. in eo inquit: Mortuus est Marius decimo septimo Consulatus septimi die. Ann. V. C. 668. Etsi die prio- ri signaverit Brietius, ut vidimus, n. 12. nihilominus ann. V. C. 727. inquit: Tunc etiam 16. Kal. Febr. L. Munatius Plancus in Senatu sententiam dixit; qua Casarem, Au- gustum appellari censuit. Ea vox sacrum & venerandum sonat, & hominum conditione su- periozem. Ex hoc igitur Anni Augustorum de- currunt. Ad hac Tribunitia potestate auctus est, ut sacrosanctus & inviolabilis haberetur, ut- que in omnes Romanos eorumque subditos le- gum, vita, necis potestatem haberet. Goltz. in Fastis, pag. 207. hujusmodi honorem protrahit usque in ann. V. C. 733. post- quam pax pacta cum Parthis, signis re- ceptis, quæ amissa à Craſſo. Hac quoque die ludos Palatinos signat in Kalend. Da- vid Origanus, qui per aliquot dies age- bantur. Eorum auctorem (ait) jaciunt Augustum Casarem, qui eos in honorem Julij Casaris oc- cisi, in parvo rotundo templo, quod fuit in Palatio instituit. Astruit Suetonius duratio- nem horum ludorum, cum in Caligul. cap. 56. dicat in fine Palatinorum eum occisum fuisse, & ex eo constet die 24. peremptum: Josephusque 19. Antiq. cap. 1. dicit: In die Palatinorum ultimo. Unde liquet, ludos fieri per dies octo. Ipse ibid. asserit, hos ludos institutos in honorem Augusti. Alio intuitu institutos & à Cesare, videbimus, 20. Jul.

14 Athenis celebrabantur Ambrosia sacra. Meurs. Græc. fer. Natal. Com. 5. Mytholog. cap. 13. mensẽm duntaxat signat. Celebrabantur Ambrosia (ait) qui dies erat men- se Januario Dionysio sacer; quia per id tem- pus vina in civitatem importari essent solita. Pithægia verò, cum dolia relinrentur: tunc omnibus presentibus, munus in honorem Diony- sij impartiebant; quod commune erat amicorum symposium. Eadem cum à Romanis celebraban- tur, dicta sunt Brumalia. Agendum 1. & 11. Novembr. De Bacchi Brumalijs, actum, die 12. n. 4. & dicendum 24. Novembr. & 14. Decembr. Sed Rhodigin. 28. cap. 25.

Sil. Ital.

Mors C. Marij.

Orosius signatur im- perator cum potestate Tribunitia.

Ludi Pala- tini.

Ambrosia, Pithægia, Brumalia.

Ambrosia signat in Januario, seu Lenæo. Aliter Ambrosia Jovi describit ibid. Ambro- sia (subdit) quam in Jovis Ciesij dedicatione ferendam Atheniensibus præcipiebant; non her- bam indicat, sed ut docuit Athenæus, omni- genas fruges cum oleo & larice. De Ambro- sia herba, Plin. 25. cap. 7. & 27. cap. 4. Alij Ambrosia dixerunt, quia erat quasi convivium Deorum, quorum Ambrosia cibus & Nectar potus; queis mortales immortalitate donati. Nonus, 11. Dionys. à v. 112. & usquequaque Homerus. Un- de Martial. 11. Epigram. 58. Juppiter Ambrosia satur est, & nectare vivit.

15 In Græcia etiam hac die Abazæa dicata Dionysio, Capij Regis Asiæ filio: ita dicta à taciturnitate, qua celebrabantur. Meurs. d. & Castell. in Fest. de quibus meminit Cicer. 3. de Natur. Deorum. At Critici nomen proterunt, leguntque Sa- bazia; de quibus, d. 21. à n. 5. Inter La- cedæmones puellæ nobiles juvenes tractos circum aram Junonis, colaphis cædebant; quia Ephori prohibuerunt filias Alcippi nu- bere, & quas mater incenso templo ju- gularavit. Refert articulum Plutarch. in Hi- storij amator. n. 4. at de ritu in posterum colaphizandi puberes à foeminis virginibus, nec verbum loquitur. Nonnulli arbitrantur hujusmodi ludum originem traxisse à puel- lis pedisequis Medææ, illi donatis Corey- ræ in nuptijs cum Jasone in Regia Alci- noi, ut illinc solvenres pervenerunt in Anaphen. Ibi Apollin aram statuunt (ait Apol- lodor. 1. Biblioth. n. 28.) & peractis de mo- re sacrificijs, epulari sunt. Quæ verò ab Are- te, Alcinoi conjuge, duodecim ancilla Medææ dono jam data fuerant, fortissimos illos viros Argonautas per lusum sugillabant. Hinc & ad- huc etiam vetus in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet.

Martial. Abazæa.

Juvenes colaphizati à virgini- bus.

Sacra Ad- dephagia.

Ceres Onto, & Olympia.

Imago Gu- le.

Idolum Ze- li.

cones & cupediarij. Sepulchrum patens est guttur eorum. Unde Philoxenus (ait ex Ari- stotele A. Gell. 19. cap. 2.) gruis collum à Dijs immortalibus sibi dari optabat. Adi 18. Septembr. à n. 8. Multi Numinis hujus sacri- ficuli, ut Fabius, iccirco appellatus Gurgis: M. Apicius, de quo Plin. 9. cap. 17. Senec. Epist. 15. Cœl. Rhodig. 9. cap. 11. Torum studium, ut (teste Persio, Satyr. 1. v. 71.)

Philoxeni vulvum.

Perfius. Pinguis aqualiculus propenso sesquipede extet. Quò non deveniet opophagus? Antropo- phagus erit, ut Cambleta Lydorum Rex, de quo Rhodigin. 7. cap. 11. In id vorandi studium evectus, ut nocte quadam uxorem quo- que absumpserit: cumque summo mane illius manum in ore comperisset; semet statim ju- gularavit. Quid mirum? Adephegiam didi- cerat à Jove, qui Metim uxorem voraciter deglutivit. Dicemus, 14. Februar. n. 12. Mors Philippi Amyntæ Regis Macedoniæ signatur à Josepho, 19. Antiquit. cap. 1. dicemus, 12. Jul.

17 Apud cives Scotussæ (quæ civitas in confinio Macedoniæ juxta Strabonem, 9. n. 7.) statua Polydamantis in cunctis Græ- ciæ ludis victoris: quam Lysippus fecit. Cal- lithen. de Reb. Alexandri. Natione Thessa- lus. Is omnium hominum, Heroibus (& si- qua fuit alia hominum ante Heroas natio) excepis; omnium certè ætatis nostræ hominum statua corporis maximus fuit. Ad titulos (ait Pausanias, cap. 182.) peculiaris accessit fortitu- dinis gloria. Plura ibi ejus refert gesta penè incredibilia, ita ut quod de Hercule fic- tum, strenuè exhibuisset verum. Cum in ejus æmulationem animum dimisisset, in Thraciæ montanis inermis leonem præfe- rocem interfecit. Apprehensum in grege pede magnum indomitum taurum, calci- trantem non nisi relicta in manibus ungula, dimisit. Incitante equos aurigà, alterà tantum manu retraxit à tergo currum. Quæ omnia in statuæ basi erant sculpta. Hujus famà impulsus Darius Nothus, cum per legatos magnis donis & promissis invita- tum Susa ad se evocavit: & ut roboris tanti periculum faceret, in eum catervatim emisit tres ejus corporis stipatores, ex his quos vocabant Immortales; ut ait Herodot. 7. n. 22. Risit Polydamas, & tres simul sine armis, pugnis & calcibus interemit. Rever- sius in patriam, inquit Pausan. cap. 183. Vi- rium suarum fiducia sibi perniciem attulit: nam cum per estatem speluncam intrasset cum aliquot sodalibus in opaco accubiturus; fors minus aqua ita tulit, ut superior spe- lunca pars late faisceret. Ibi Polydamas, ca- teris imminenti periculi metu dilapsis, qua-

Statua Poly- damantis

Robur insi- gne, & ge- lia.

Mors.

Tom. I. Ephem.

si unus tantam labem sustinere posset; sublatis manibus montem fulcure conatus; ruina mole oppressus est. Eadem inveniuntur in Rho- digino, lib. 13. cap. 36. & Olimp. 93. ann. 1. Briet. in Chronolog. & V. C. ann. 346. & Nonnio in Goltz. Græciam, Tabul. 20. Statua polita fuit juxta lacum cujus aqua vulneribus medebatur. Idem ibid. & Plin. 31. cap. 2.

Scotussa la- cus.

DIES XVIII. JANUAR.

1 G Rad. 28. Solis in Capricorno, XV.K. qui purealis juxta Darior. quo etiam exaltatio Martis. Si in horoscopo in- venit, natus dives, sed avarus. Jul. Fir- mic. Aquarius incipit oriri. Columel. Vir ter- ram ferens capite. Sphær. Arab. Dives erit. Sca- lig. Haccine die post primam emissionem columbæ ex Arca, ad quam citò reverfa non inveniens propter limum, quò pedem figeret; transactis septem diebus denuò Noè emisit illam: quæ quidem diu pasta, ad vesperam venit in Arcam rostro portans vi- rentibus folijs olivæ ramum. Genes. 8. 11. Allatam ex monte Oliveti, vel ex monte Sion, immò ex paradiso, quò diluvium non pervenit; nugantur Rabbini. Ambros. de Noe & Arca, cap. 20. speciali miraculo oleam tunc virentem attribuit: Quid magnum, si Deo jubente, uno die quo immutata fuerit aqua, statim germinavit?

2 Secunda in Hebræos persecutio in- cipit sub Amenophi. R. Abrah. in Cabal. Historic. ann. 21. à prima juxta Salian. & Briet. juxta Torniel. ann. 17. Ærumnis sicut crocus florebat Israël, & ejus felicitate dirumpebatur Amenophis, irritò consilio ex oppressione laborum; decrevitque tol- lere masculos ex omni Israël, ut foeminis concessis servis, perpetua esset servitus. Qua de causa obfetricum principibus præ- cepit, mentientes abortum, suffocare in parturitione masculos Hebræorum. Econ- trà fecerunt foemina, divitijs & filijs nu- nerata à Domino. Exod. 1. à 15. Mira fa- bulantur Hebræi de his obfetricibus. Vide- sis Alapid. hic & Perer. disput. 10. Petro Comestori cap. 3. placuit hujusmodi tyran- nicum decretum expeditum à Rege, pro- pter oraculum à quodam Ægyptiorum Mysta, de exterminio regni per Hebræum illo in tempore oriturum: at Josephus signat in tertia persecutione post ann. 5. ut videbimus posttridie, n. 1.

3 Abhinc ann. 617. tertius hostis Salo- monis, designatur à Deo futurus Rex Is- raël,

Columba iterum ex- ira arcam emittitur, & cum oli- væ rama revertitur.

Secunda persecutio Ægyptio- rum infa- cobias.

Antilogia.

raël, id est, decem tribuum (De Antilogia pro duabus in obsequium Roboam, diximus ubertim, Tom. 6. T. 4. à n. 7.) Rabb. Abrah. Zacuth in *Jucasm.* Hebraei illum faciunt filium Semei (de quo 10. *Jun. n. 4.*) & illegitimus, quia 3. *Reg. 11. 26.* ubi dicitur: *Cujus mater erat nomine Serva, mulier vidua.* Hebr. Chald. & Septuagint. legunt: *Mulier fornicaria & meretrix.* Hic ergo levavit manum contra Salomonem: & hac est causa rebellionis (dicitur v. 27.) adversus eum, quia Salomon edificavit Mello, & coaquavit, &c. Cum hujusmodi opus eliet insigni urbis speciositati; haud vituperandum videtur, sed laudi dicandum. Unde Jeroboam stomachatus (relictis ludicris cogitationibus) proprie ac genuè deliandum. Equato Mello ibi edificavit Salomon domum filiae Pharaonis. Vide 18. *August. n. 2.* indignatufque est Jeroboam, quod publicum civitatis aedificium, & delictum, in area illa non procul à templo, destinaretur alienigenae, alique mulierculis. Quare cum aegre ferrent Hebraei illam vanissimam ostentationem, & profusionem in ornatum & sumptum tot foeminarum, auctis tributis subditorum propter libidinem & ambitionem; ex querimonijs Jeroboamus arripuit occasionem, maxime inter contribules, quorum vestigalibus praeerat, à Salomone constitutus, hujus famae ac regiae majestati derogare. His ergo acceptior factus, & insolentior in Salomonem factionibus, favore Principum Ephraim, concepit posse in solium pervenire; ut innuitur illis verbis Ahie, ibid. v. 37. *Regnabis super omnia quae desiderat animatua.*

Quare in Salomonem peravellit?

Alias illi regnum praedicit.

4. Auxit spiritus summa inflatione articulus hujus sacri Vatis, qui meditato illi occurrit egredienti de Jerusalem in Ephraim, ut fisco questoriam navaret operam: cui quidem, seorsim remoto, pallium suum novum in duodecim partes secans, decem ex his illi obtulit, cum spe decem tribuum, novique regni. Joseph. 8. *Antiquit. cap. 2.* & loc. sacro cit. à v. 29. additurque v. 38. *Edificabo tibi domum fidelem, quomodo edificavi David.* Pende insigne commentum Rabb. binorum. *Sicut edificavit David.* Nempe (dicunt in *Seder-Olam, cap. 15.*) quemadmodum dedit David regnum 36. annorum super Israel. Ipsimet Davidi, videlicet 33. Salomoni vero filio ejus, regnum annorum trium; ad hunc profecto modum, si Jeroboam meruisset; haberet sibi regnum Israel per 33. annos, & filios per tres. Hi sanè scripturas exponunt, vel desipiunt? Vide alia nugamina ab illis vulgata, & à successoribus accepta, de Ahia inaugurante

in Regem Jeroboamum. Hunc cum ex Silunte oppido esset oriundus, ut dicitur v. 29. & Joseph. d. asserunt Rabbini *Pras. in Majemonim.* puerum fuisse Moyfis etate, & vitam ad Eliae saeculum perduxisse; quod spatium est annorum 600. *Recensetur inter septem annosissimos:* ait Genebr. *Chronolog. Ann. 3150.* Epiphan. in *Vit. Prophetar.* asserit, Ahie postquam inauguravit in Regem Jeroboamum; *Visum suis apparuit oculis, par scilicet bonum pessundare populum; inque Sacerdotes impetum facere.* Unde post Jeroboamo occurrens dixit antequam in Aegyptum fugeret: *Te par vitularum avertet a Domino, & erit propago tua in servitute.*

Visio ejus describoam apollasia.

5. Anno sequenti à victoria Ptolemæi Philopatoris de Antiocho Magno, & audacià ejus mulctata coelitus (ut dicemus 25. *Maij, n. 4.*) quoniam ingredi contendit Jerosolymis sacrificans in Sancta-Sanctorum; miraculo insigni inhibitus à supplicio universali, quod dire in Judaeos cogitarat exercere. Reuclin. Castigatus erubuit, sed non in melius. Judaeos quos invenit, servilibus scripsit notulis: unde plures veri Dei cultum ejurarunt: alij firmiter in fide & religione perstiterunt. Haud sic illi latis savitum, visum fuit. Quicquid Judaici per Aegyptum nominis, decurari, & compedibus victum, Alexandriam arripit jussit, & in circum, seu hippodromum claudi, tribus elephantis obijciendos; ut contererentur, promittens populo novum in blandimen spectaculum. Ille interesse decreverat; sed primum fomno, deinde alienatione mentis, denique vitis Angelis, à consilio respiscit. Ita ex 3. *Machab. 1. Briet. Ann. 3839.* & *Torniell. 3834. n. 3.* Aliter *Petav. 1. p. Rationar. tempor. lib. 4. cap. 5.* Ad hoc spectaculum cum certam populo condixisset diem; ea quoties venit; omni ejus quod decreverat, divinius illi crepta memoria; nec unquam destinata potuit exequi. Ergo in misericordiam & amorem deinde gentis mutato illius odio; dimisit omnes: ac deinceps multo quam quisquam antea Regum liberalius & honestius habuit: quin etiam permisit, ut in patriâ desertores religionis sui generis animadvertent. *Adrichom. in Chronic. Ann. 3773.* insit: *Edicto jubet omnes Judaeos in Aegypto existentes, victos ad se perducere, seu in campo congregari puniendos, tribus vicissim vicibus occidi ac deleri. At Eleazarosene, viro insigni cum alijs Judaeis orante, duobus Angelis de caelo apparentibus, liberantur. Libere in Judgam revertuntur, ac*

Judaei divinius liberantur à strage decreta Philopatore Rege.

Celebratur annuatim praesata libertas.

diem festum annuum liberationis celebrandum statuunt.

Eadem sub Ptolemæo Physcone.

6. Quisnam sit hic Eleazarus, divinandum est. Sumpit, seu potius decerpit historiam ex Joiepho, 2. *contra Apionem*, ubi plura communitur, haud studeute veritati, sed gloriæ licet fallax, apud Ethnicos. Statuit ergo argumentum praefatum, non sub Philopatore; sed sub Ptolemæo I hylcone. *Testis Deus justitiae* (inquit) *manifestus apparuit.* Nam *Physcon* Ptolemæus, cum adversus exercitum Onia pugnavit praesumeret; omnes Judaeos in civitate positos, cum filijs & uxoribus capiens, nudos atque victos elephantis suijecisset, ut ab eis conculcati desicerent; & ad hoc bestias ipse inebriasset; in contrarium qua preparaverat, evenere. Elephantis enim relinquentes sibi oppositos Judaeos, impetu facto super amicos ejus; multos ex ipsis interemere: & post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se, ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima supplicante, ne tantam impietatem perageret; & concessit, & ex his qua egerat, vel facturus erat, poenitentiam egit. Unde rectè hanc diem Judaei Alexandria constituti, eod quod aperte à Deo salutem promerere, celebrare noscuntur. *Quisnam credendum?*

Dies XII. jejunijs Christi.

Atilij Regii nex.

Astrubal in cruce mæus.

7. Anno Christi, 31. hic dies sacri jejuniij duodecimus.

8. Romæ dies profecto ater propter mortem, potius necem M. Atilij Reguli. Eutrop. Post Consulatum, & triumphum de Salentinis, miserè perijt inaudita savitia illorum, ac potissime Astrubalis, quos anno antecedente strenuè vicerat. Carthagenies Xantippum Lacedæmonem cum lecta manu in auxilium vocarunt, cujus infidijs Atilius non solum deletus, sed & captus, quem fame maceratum, & ab elephantis horrifono barritu continuo territum, in teterimum compegerunt carcerem. Ibi crebris vexationibus in tenebris mansit per triennium, quoutque à L. Cæcilio Metello, victo Astrubale (& à Carthageniensibus quippe amittit victoriam, in cruce mæo) pacem Poeni anxie petierunt: ad quam conciliandam educit custodia, Atilium cum captivis nobilibus Romanis Urbem mittunt; prius juramento adstrictum, cum illis rediturum Carthagem, ni impetrarent pacem. Hanc diluavit Atilius, tum quia Punica nobilitas & juvenus in Romanis catenis esset; tum quia, ut citò ipse moreretur; venenum hauserat. Finxit, ne foedus fieret. Unde dicitur à *Tom. 1. Ephem.*

ce, alacer in vincula redijt. Dirissimè habitus, ut ingressus Carthagem: resectis enim oculorum palpebris, vel ut alijs placet, confutis lursum & infernè; Soli exponebatur; & quotidie in cavea lignea, clavibus introrsum adactis, & cuspidibus horrente, inductus, circumagebatur in cruciaminas; queis crudelissimè interijt, quo nuncio luctu mæsta Roma, & ad vehementius odium in Carthagenies excita; cum Atilius Regulus fuisset primus Romanorum Ducum, qui classem in Africam transjecerit. Cornel. Nepos, de *Viris illustrib. n. 40.* Orof. 4. *cap. 11.* Liv. *Epitom. lib. 18.* Polyb. 1. *n. 51.* Veget. *lib. 3. in init.* Cicer. 3. *Offic. in fin.* Textor, 2. *Officin. cap. 75.* Valer. Maxim. 4. *cap. 4. n. 5.* & *lib. 9. cap. 2. in Extern. n. 1.* Aul. Gell. 6. *cap. 4.* & Varro, de *Vit. pop. Rom.*

Atilij constantia.

Statua Atilij Navio.

Fuit Magus.

Ejus novacula & cos.

Quid puteal?

Navius disparuit.

9. Statua erecta Atilio Navio, regnante Tarquino Prisco. Artemidor. 1. *Histor. refert Plin. 34. cap. 5.* qui *ibid.* asserit: *Atilij Navij statua fuit ante Curiam, cujus basis conflagravit Curia incensa P. Clodij funere.* Fuit Magus insignis è disciplina Hetruscorum; ut patuit, dum praedixit Tarquino Prisco, ejus arti illudenti, possibile esse cotem novacula secare; quod ita factum, unde ei celebre nomen. *Priscus* (ait *Halicarnass. lib. 3. n. 59.*) *Navio ut debitum honorem referret, uti Dijs omnium mortalium charissimo, praeter magnam comitatem exhibitam, etiam circa statua hominem dignatus est, qua memoriam ejus sempiternam prorogaret ad postereros: spectataque est in foro usque ad nostra tempora, ante Curiam prope Ruminalem sicut posita, mediocri statura, & opero capite: cotem quoque ac novaculam non longe inde sub ara quadam sita fuisse, memorant: qui locus Romanis Puteal dicitur.* Rhodiginus, 10. *cap. 17.* totum exponit. *Quosdam scribere Puteal* (ait) *Pratoris tribunal, vel ubi subsellia collocata fuerint. Ego verò in veterum libris comperio, in Comitio, in gradibus ipsis ad levam Curia, fuisse Atilij Navij statua, capite velato; quo in loco is cotem novacula discedit, qui locus vocatur à Romanis Puteal, ubi ara est subterranea. Cicero autem in Divinationibus, Coem, inquit, & illam novaculam defossum in Comitio, supraque impostum puteal, accepimus: hoc est, veluti umbellam. Elucet ornatus statuæ Navij, & tanti viri singulare monumentum: equidem ut subdit *Halicarnass. n. 60.* Cum maxime commendatione & auctoritate floreret, sine amulatione sui ordinis, sine inimicorum dolo, sine alio quocumque repentino casu sublatus, nusquam comparuit, neque cadaver usquam reperit.*

10 Hujusmodi artem commenti sunt, Navio puero infusam in somno, & comprobata miraculo: quia cum puerum, quia dormierat, aliquot fugissent pecudes, & ex-pergefactus delideraret, nec inveniret; pro-fectus in proximum facellum, Heroibus sa-crum, vovit illis oblatum se illis, modò apparent pecora, unum illius ruris maxi-mam. Paulo post desiderata reperit; sed cum vnam non haberet, quippe bruma, com-precatus Deos, quò indicarent ubi ad vo-tum vnam inveniret, casu accedens ad vi-tem, in ea invenit botrum miræ magnitudi-nis, quem ad facellum detulit, & Heroibus prout sponderat, obtulit. Ita Halicarnass. d. à n. 58. & Bulenger. de Augurijs, cap. 12. Cicero 1. de Divinat. & Respub. Rom. ex Volaterrano, pag. 211.

11 Ann. C. V. 496. Triumphus A. Atilij Calatini de Pœnis, parta victoria in Sicilia. Goltz, fol. 87. E rure electus in falces, imperiumque, & iterum post tri-umphum revertus in rura. Illa rustico ope-re attrita manus salutem publicam stabilierunt, ingentes hostium copias pessunderunt: quaque modò arantium borum jugum rexerant, trium-phalis currus habenas recinuerunt: nec fuit ijs rubori eburneo scipione deposito, agrestem sti-vam aratri repetere. Valer. Max. 4. cap. 4. n. 5. Cicero pro Roscio Amer. & Plin. lib. 18. cap. 11. qui triumphalem aratorem vo-cat. Dux Romanorum adversus Carthaginenses missus (inquit Cornel. Nepos, de Viris il-lustr. n. 39.) maximis & munitissimis civitati-bus hostilia præsidia dejecit: totamque Siciliam pervagatus, paucis navibus magnam hostium classem, Duce Hamilcare superavit: & trium-phavit. Camarinam cum expugnasset, ma-chinis ab Hierone missis; universos ejus cives sub corona vendidit. Ad hanc por-ro urbem Calatinus perierat insidijs cir-cumventus, ni eum atque copias tribu-nus Militum M. Calpurnius Flamma vir-tute strenuâ, acceptis trecentis militibus, à periculo liberasset; ut superiorem in lo-cum evaderet, qui erat angustis interclu-tus. Hic cum trecentis omnia hostium tela in se convertit, occupatoque ditentoque hoste, Consul è locis iniquis evadere va-luit. Omnes milites interiorem in factione: Calpurnius verò vulneribus deformatus, in-ventus est inter sociorum cadavera: qui di-ligenter curatus, ac saluti restitutus, in triumpho Atilij pars pompæ nobilior fuit. Idem *ibid.* & Briet. Ann. cit. & L. Florus lib. 2. cap. 2.

Calpurnius Flamma.

12 Eodem in die, ut ait Salas in *Parerg.* coronis ornabantur statuæ Gracchorum.

Innuit in ipsorum *Vir.* Plutarch. Ausa est plebs Opimio damnato, in quod non va-luit sub illius furore. Gracchana factionis plebs exitio oppressa (ait) cum in presentia animos demississet; non multò post demonstravit, quanto Gracchorum teneretur desiderio: nam & statuas eorum in propatulo posuit, locisque ijs, ubi occisi fuerant, consecratis, primitias ibi omnium frugum quovis anni tempore obtulerunt, frequenterque sacrificarunt quotidie, veluti Deo-rum delubra colentes. Sanè Cornelia de sanis, in quibus filij cæsi fuerant, dixit: digna se-pulchra obtigisse.

Statue Gracchorum.

13 Solonis tempore Epimenides vo-catur Athenas, ut illas expiaret ab infaustis portentis infestantibus urbem. K. Grac. Vexabantur à Furijs, seu Deabus Seve-ris, propter violatam illarum aram, ad quam confugerat Cylon quidam cum suis, tanquam in asylum. Pausanias, cap. 232. dicit fuisse ad arcem Minervæ. Alij me-lius, in seditione Lacedæmone fugisse ad Severarum delubrum; unde impuniti per-venierunt Athenas, quò illos volebant comprehendere Magistratus, & ad Min-ervæ aram que erat in arce fugerunt. Herodotus, lib. 15. n. 17. Cylon quidam (dicit) vir Olympionices, affectata tyrannidis compertus est: simulato namque aqualium so-dalicio, arcem occupare conatus est. Id cum efficere non potuisset, assedit simulacro Dei sup-plex ipse & socij: hos illinc submoverunt Ma-gistratus, data fide. Cylonem donatum hon-ore statuâ (quia in Olympia victor de iterato stadio renunciatus est) astruit Pau-san. cap. 26. Quomodò ejus & sociorum patrata cædes, & quo colore, refertur in Solone à Plutarcho. Megades Athenarum Archon conjuratis cum Cylone, supplicibus Dea factis, persuasit; ut se judicio sisterent: qui cum filum rextum à templo extendissent, id-que tenentes à templo descenderent; forte for-tunâ filum ruptum est, cum ad sanum Furiarum venissent. Id ita calumniati Archon cum col-legis, quasi supplicationem Dea non admitteret; impetum in eos fecerunt, ac quia extra fores templi deprehensi fuerant, lapidibus ob-ruerunt, & qui ad aras confugerant jugula-verunt. Thucidid. lib. 1. & Petav. Rationar. p. 1. lib. 2. cap. 12. Hinc orta urbi ostenta, spectraque vaga, ad quorum expul-sionem vocatus est Epimenides, qui summo honore habitus, tanquam à Numini-bus edoctus, uti dicemus postridiè à n. 13.

Epimenides venit Athenas.

Seditio Cy-lonis, & exitus.

Ritus bonæ fide execu-tionum ad ju-dicium ex asylo.

Epimeni-des Athe-nas exp. at.

Ara Contumelie & Impudentie.

Illud

Illud vitiosum Athenis, quod Cylonio scelere ex-piatio, Epimenide Cretenso suadente, fecerunt Contumelia sanum & Impudentia. Virtutes enim non vitia consecrare decet. Idem Erasim. Chi-liad. 3. Centur. 1. n. 63. & Gyrard. Syntagm. 1. n. 61. Aptè illarum imago. Impuden-tiæ sine fronte, Contumeliæ ore duplici. Unde Cato Uticensis (ut idem refert, 5. Apophthegm. n. 17. ex Senec. de Constant. Sapientis) spuenti se dixit: Mentimur, qui os te non habere dicunt. Menander in Gno-mologijs, accinit:

Imagines.

Menand.

Aque sa-cra.

Ritus.

Fons Per-sarum.

Arbor au-reo Croci.

O Dearum maxima! Hoc saculo flores, si te vocare fas Deam. Fas: quando nunc vixisse habetur pro Deo. Nonnulli utramque fingunt in Numine Momo; uti dicemus, 30. Decembr. Inter Hebraos Impudentiæ sacra etiam vige-runt. Unde in *Chronic. Alexandr.* pag. 231. legitur: Eliam in monte Carmelo trun-casse 450. sacrificulos Baal, & 400. Im-pudentiæ.

15 Inter Persas hac die Aquæ sa-cra. *Diar. Persic.* signatque Brisson. Ritus Ctesias de *Persic. legib.* & institut. pag. 794. In lacum vel flumen, vel fontem pervenientes scrobem faciunt, ibique hostiam jugulant, ca-ventes, nequid proxima aqua sanguine contin-gatur: sic enim omnia pollutum iri. Postea car-nibus myrto laurove impostis, eas Magi gracilibus virgis comburunt, & factis imprecationi-bus, oleum lacte & melle mistum inaspergunt, non in ignem, nec in aquam, sed in terram. Imprecationes diù faciunt, & fasciculum vir-garum myrticarum tenuium tenentes. Videtis Buleng. ad *Arnob. Eclog.* 6. & de *Magia*, lib. 1. cap. 6. quo patet diabolica trica: igitur frequenter fiebat sacrum juxta fon-tem, cujus aqua (inquit Ctesias, pag. 760.) simul atque hausta fuerit, in modum Casei co-agulatur: cujus coagulata siquis tres obolos cum aqua biberit, quacunque admiserit, patrefacit: eo enim die mente alienatur. Eo autem uritur Rex erga eos, qui an objectis criminibus sint affines, certò vult cognoscere. Nam siquis id de quo accusatur, effutiverit; mortem sibi co-pigitur consciscere: sin judicio suo nullius crimi-nis convincatur, absolvitur.

16 Hoc etiam die Sardis, uti ma-lum omen fracta arbor aurea Croci. *Ibid.* Erat ex pretiosa prefata materia, sed ma-teriam superabat opus; cum ibi aves cu-jusvis generis efformatæ ex auro essent; ex quibus audiebatur cantus & vocum har-moniam, prout unicuique inditum à na-tura. Athen. 12. n. 9. & meminit Roxas, 1. p. *Verit. vestit.* cap. 3. Fatale fuit signum: equidem paulò post, suis oraculis sedu-

ctus (ut saperet ætumnis) à Cyro captus. Herodot. 1. n. 22. & 25.

DIES XIX. JANUAR.

17 Rad. 29. Solis in Capricorno. XIV. K. Qui sub illo nati, læti, fa-ceti, hilares, qui nullà penitentiæ adverte-re frangantur. Jul. Firmicus. Faustus, juxta Dariat. in eo Lunæ statio 24. quæ dicitur *Beatitudo*, & est signum foecunditatis gregum. Kirch. d. pag. 247. *Conversio & hyemis medium. Canis Major vesperè oritur.* Jun-tin. K. A. Facies in Sphær. Arabic. *Mulier pulchra in scabello sedens.* Anno à prima per-secutione Ægyptiorum adversus Israël; 26. à secunda, 5. fuit Amenophis Rex Ægypti, videns se per obstetricis delusum. R. Abrah. in *Cabal. historic.* Percussit animum audire per infantem Israël Ægyptum ever-tendam; jussitque continuo cunctos naf-cituros in flumine suffocari. *Quidam ex eo genere* (ait Joseph. 12. *Antiquit.* cap. 5.) quos Ægyptus vocat *sacrorum Scribas* (quorum mu-nus, describere ordinem Solis & Lunæ, quorum insigne penna in capite, liber in manibus cum atramento & calamo; ut ait Clemens Alexandr. 6. *Strom.* cap. 2. & latè Kircher. de *Polytica Ægyptior.* cap. 1.) quorum prædictionibus multum tribuit, prænun-ciat Regi, nasciturum per id tempus apud Is-raelitas quendam, res Ægyptiorum olim gra-viter afflicturum, Israeliticis contra everturum, si modò ad ætatem adultam pervenerit; nam & virtute fore præstantissimum, & gloriâ per-omne ævum celebrem. Quo terrore percitus Rex, edicit ex ipsius monitoris sententia, quicquid masculini sexus inter Israelitas nasceretur, in flumen projectum necari: proposuit etiam penam, siquis clam servare fœtus auderet; ut cum to-ta familia tolleretur. Expeditum hoc de-cretum 18. dieb. ante Moylis nativita-tem. At illicò edicto, percussus est Ame-nophis elephantico morbo, leprâ scilicet. Eupolemus apud Euseb. 9. de *Præ-paration.* Evang. Cajetanus extendit decre-tum etiam ad filios Ægyptiorum, sed fallitur.

Statio 24. Lunæ.

Quid Scri-ba inter Ægyptios?

Jubetur à Pharaone infantes He-bræorum suffocari in Nilo.

2 Abhinc anno, 878. cum adducti es-sent in Mediam exules decem tribus, ex quibus regnum Israël (exceptis qui interfuge-re potuerunt & latitare in abditis spelun-cis, vel transire in regnum Juda, sub Eze-chia) & pro illis migrare jussisset in colo-niam ad Samariam, aliasque ampli regni civitates victor Salmanasar gentem quan-dam, seu gentes, illius & finitimorum reg-

Migratio Cuthæorum per Salma-nasar & Asarabaddon facta.

no-